

GRONINGER

ALGEMEEN

VOOR

STAD GRONINGEN

COURANT.

DAGBLAD

DE

EN OMMELANDEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 30 October.

Tijdens het verblijf van den Keizer en de Keizerin van Oostenrijk te Prag, heeft Karel X en zijn gezin, met uitzondering van de hertogin van Bergh, bij Koningin Majesteit ook een bezoek afgelegd en des middags gegeten. De Koningin was bij die gelegenheid zeer opgeruimd en spraakzaam.

Het dagblad van Odessa bericht de volgende berichten over een aardbeving, waardoor de stad Kaissarië (het oude Cesarea in Capadocië) en de dorpen in het omtrek geworpen: »Den 26 Augustus, des avonds te 5 uur, kwam een voet des bergs Ardschieh, tegen welken de stad Kaissarië is, een dikke rook, waaruit met een vreeslijk geroas vuurkolommen opstegen. Het was de uitbersting van eenen vulkaan. Op denzelfden dag viel de men de aarde schudden, en er begon een vreeslijk aardbeving. De schokken duurden een uur, de eene volgde op de andere. Het was, alsof men zich aanhoudend op een door den storm beroerde zee bevond. Meer dan 2000 huizen storteden in; de verwarring en schrik stegen ten top; de ingezetenen namen de vlucht naar het land, vielen kwamen onder weg om, en niet minder dan 150 menschen hebben zoo het leven verloren. Tot den 1 September heeft men nog dagelijks drie of vier schokken waargenomen, maar zij waren veel zwakker en rigtten geene aanmerkelijke schade aan. Tot op dien dag hadden intusschen de ingezetenen van Kaissarië, die op het veld gelegerd of naar de dorpen gevlucht waren, nog niet naar de stad kunnen wederkeeren. Alle dorpen, ten zuiden van den berg Ardschieh tot op eenen afstand van 30 mijlen gelegen, hadden verschrikkelijk geleden. Eene groote menigte menschen is in dezelve omgekomen en het grootste gedeelte der woningen verwoest. Van het dorp Mantsofir, hetwelk 500 inwoners telde, hebben zich ter noodweer 5 personen kunnen redden. Het dorp Kumetzi is geheel door de aarde verslonden en een groot meir in deszelfs plaats gekomen.

Van den 31sten. Men meldt uit Detmold, van den 20 October, het onderstaande:

Hoe diep een mensch in den afgrond des misdrijs kan verzinken, zoodra schaamte en vrees voor den eersten stap zijn overwonnen, daarvan levert het volgende verschrikkelijke geval, hetwelk dezer dagen in de naburige plaats Memberg is geschied, een nieuw droevig bewijs. Sedert eenigen tijd leefde de daar woonachtige veedveer B..., een man van zestig jaren, die reeds herhaalde malen wegens veedveerij was bestraft geworden, in onmin met zijnen oudsten zoon, omdat deze hem had verlaten. Niet lang geleden had hij in zijn verlaten woning een brandsteking, zijne woning boven zijn hoofd in brand te zetten. Deze brandsteking werd in den nacht van den 14 dezer ten uitvoer gebracht. Gelijk te denken was, viel het vermoeden op den ouder vader, die in de laatste jaren geesteloos was. Men zoekt hem in zijne woning, doch vindt hem niet, en bemerkt spoedig, dat hij met zijne 26jarige dochter, die zijne behouding waarnam, was ontvlucht. De landstorm wordt opgeroepen en op den omtrent nasporing gedaan; alles te vergeefs, men ontdekt niets van hem. Doch Zondag ochtend, den 18 dezer, hoorden eenige kinderen, die in de oude schuur speelden, op den zolder zuchten en reutelen, waardoor zij verschrikt naar buiten vlogen. Zij zochten hunnen ouder, wat zij gehoord hebben; men doet onderzoek, en ziedaar: op den zolder der schuur liggen de oude man en dochter in hun bloed te baden; eerstgenoemde had, uit vrees voor vervolging wegens brandsteking, het meisje den hals afgesneden en zich zelf een wond toegebracht, waarvan hij de kinderen later overleed. Deze vrede hooswicht had den diefstal, brandsteking, kindermoord en zelfmoord gepleegd.

GROND-BRITTANJE.

LONDEN den 31 October.

Het Parlement is van den 10 November tot den 17 December aanstaande geëncorgerd.

Eene bezending van kooplieden, die belang hebben in den handel met Java, heeft eergisteren een bijeenkomst met den burggraaf van Palmwten gehad.

De benoeming van sir E. C. Disbrowe, als buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister bij Z. M. den Koning der Nederlanden, is officieel aangekondigd.

Te Gibraltar is een Engelsch koopman, de heer W. Sherwell, als deelhebber in de uitrusting van eenen genomen slavenvaarder, verwezen tot 10,000 p. st. boete en 3 jaren dwangarbeid. Verder is de kapitein veroordeeld tot 14 jaren ballingschap, maar het scheepsvolk vrijgelaten.

In de Vereenigde Staten van Noord-Amerika woont een vrouw, Joyce West genaamd, die 120 jaren is en veel opziens maakt, daar zij bijna een levende mummie is. Zij was in 1732 bij de geboorte van Washington tegenwoordig en was zijne verzorgster.

Van den 3 November. De heer Green heeft j. l. Vrijdag zijne 216de luchtreis ondernomen. Twee heeren, die daarvoor een aanzienlijk reisgeld betaalden, hebben hem in zijnen luchtbol vergezeld. Na omtrent anderhalf uur in de lucht gezwefd te hebben, kwam het gezelschap op twee uren afstands van de plaats der opstijging neder. De grootste hoogte, welke zij bereikt hadden, was een en drie vierde Engelsche mijl.

Spoedig zal een andere luchtreiziger, de heer Graam, de luchtvaart over het Kanaal, van Dover naar de Fransche kust, ondernemen.

In geen land zijn misschien de tweegevechten zoo veelvuldig en zoo moorddadig, als in Louisiana. Het volgende verhaal, getrokken uit de Officiële Post, levert een nieuw en treurig bewijs daarvan op:

Een luitenant ter zee, die dezer dagen de rivier aan boord eener stoomboot opvoer, geraakte in geschil met drie passagiers van Arkansas, waarvan twee broeders waren. Terstond werd door een der broeders een duel voorgesteld, en de luitenant, ondanks zijn verzoek, zag zich genoodzaakt, eenen getuige onder de passagiers te kiezen, en zich met de strijdustigen te doen ontschepen. Bij het eerste schot kreeg de luitenant eenen kogel in de heup; maar hij was daarmede niet tevreden, brandde op zijnen vijand los en deze viel dood neder. De tweede, om zijns broeders dood te wreken, stelde zich insgelijks bloot aan het vuur des luitenants, die ook hem bij het eerste schot doodde. Hierop begon dit bloedtooneel er inderdaad verschrikkelijk uit te zien; de derde namelijk dwong nu den getuige des luitenants de wapens in de hand te nemen en joeg hem eenen kogel in de borst; maar de verbittering van den officier kende nu geene palen meer, en, hoewel uitgeput door bloedverlies, vond hij nog de kracht, zich met zijnen vijand te meten en hem dooddelijk te wonden.

Het dagblad, dat deze bijna ongelooflijke bijzonderheden mededeelt, voegt er bij, dat de luitenant zich te Louisville bevindt en dat men hoop heeft hem te redden.

FRANKRIJK.

PARIJS den 30 October.

In het Journal de Paris leest men: Het gouvernement heeft tijdingen van Madrid tot den 23sten ontvangen.

De centrale junta van Andujar heeft zich onderworpen. De troepen, die onder hare bevelen verzameld waren, vertrekken naar Arragon, alwaar zij de Carlisten gaan bevechten.

De junta van Kadix heeft zich niet onthouden, maar een adres aan de Koningin gezonden, waarin zij hare medewerking aan het gouvernement belooft. Het verbod, om in de aanstaande Cortes zitting te nemen, hetwelk zij aan de provinciale afgevaardigden gegeven had, is bovendien door haar herroepen.

Men weet nog niet, welk besluit de junta van Grenada genomen heeft. Te Malaga is die, welke deze stad beheerde, door een opstandsbeweging omvergeworpen, en door eenen nieuwe junta vervangen. Ten gevolge dezer beweging, heeft de nationale garde vier Carlisten zonder vorm van proces doen fusilleren.

Van den 3 November. In het ministeriële dagblad, den *Moniteur du Commerce*, leest men het volgende opmerkelijke artikel:

Sedert eenigen tijd wordt er in het diplomatieke ligchaam te Londen veel beweging opgemerkt. Het zoude, zegt men, er op aankomen, om den burgerkrijg in Spanje te doen eindigen en Don Carlos het Schiereiland te doen verlaten. De gezant van Oostenrijk heeft langdurige en veelvuldige conferentien met den Spaanschen gezant, waaruit opgemaakt wordt, dat de zaak van Don Carlos thans door de Noordsche Mogendheden geheel is opgegeven.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Dinsdag, den 3 November.

De vergadering wordt te twee uren geopend.

De notulen der vorige zitting worden gelezen en goedgekeurd.

Eenige ingekomene verzoekschriften worden in handen der commissie van petitiën gesteld, welke daarop, bij monde van den heer van Rappard, rapport doet over het verzoekschrift, ingezonden door eenige landbouwers uit Utrum, provincie Groningen, verlangende, tot opheffing van den landbouw, eenige wijziging der bepalingen van de belasting op de inkomende granen. Dit verzoekschrift zal ter griffie worden nedergelegd en het rapport worden gedrukt.

Omtrent het ingediende stuk van C. van der Tuuk, uit Arnhem, eene oplossing van sommige bedenkingen bevattende, omtrent een vroeger door hem ingediend voorstel over de vernietiging der nationale schuld, wordt insgelijks besloten, dat hetzelfde ter griffie zal worden nedergelegd.

Hetzelfde wordt besloten omtrent een verzoekschrift van de heeren Hops en Comp. en andere handelaren uit Amsterdam, vrijheid van den graanhandel verzoekende, en beweerende, dat het voorgedragen ontwerp van wet geen voordeel aan den landbouw en groot nadeel aan den handel zou aanbrengen. Het rapport zal worden gedrukt.

Ook het verzoekschrift van de kamer van koophandel en fabrieken van Schiedam, over dit onderwerp, waarbij tevens wordt aangevoerd, dat het toekennen van premien omtrent den uitvoer van het gedistilleerd alleziens onvoldoende en ondoelmatig is, zal, ter inzage, ter griffie worden nedergelegd en het rapport worden gedrukt.

Omtrent het verzoek van den kolonel Gustafsen, dat aan zijn vroeger gedaan verzoek gevolg mogt worden gegeven, wordt overgegaan tot de orde van den dag, als behoorende dit onderwerp niet tot de bevoegdheid der Kamer.

De heer Verwey-Majan brengt daarop rapport uit over eenige petitiën, betrekking hebbende op de indeeling in regterlijke kantons, welke ter griffie zullen worden nedergelegd; gelijk mede het stuk, dat eene nadere herinnering bevat van het voorstel betrekkelijk de aflossing der nationale schuld door eenen loterij.

Ook het verzoekschrift, ingediend door 150 handelshuizen van Rotterdam, strekkende tot bevestiging der bepalingen op de verhooging der inkomende regten van buitenlandse granen, zal ter griffie worden nedergelegd en het rapport worden gedrukt.

De commissie brengt nog, bij monde van den heer Fijfsis, rapport uit over eenen petitie, betrekking hebbende op de indeeling der regterlijke kantons, en over eenen uit Walcheren, verzoekende voorziening in den kwijnenden toestand van den landbouw; beide verzoekschriften zullen ter griffie worden nedergelegd.

Omtrent eenen petitie uit Utrecht, slechts klagten bevattende en geen bepaald verzoek inhoudende, wordt overgegaan tot de orde van den dag.

De heer Warin stelt voor, om alle verzoekschriften, betrekking hebbende op de indeeling in regterlijke kantons, te doen drukken, als kunnende dezelve van het grootste belang zijn.

Aan de Kamer is, onder anderen, hulde gedaan: 1) van eenen verzameling van wetten en reglementen nopens den burgerlijken stand, waarachter aantekeningen gevoegd zijn; 2) van eenen dergelijke verzameling wegens den waterstaat, bruggen en wegen; 3) van een geschrift uit Middelburg, nopens de belasting op de granen; en 4) van een brochure, behelzende gedachten over den landbouw en de lage graanprijzen. Al deze geschriften zullen in de boekerij worden geplaatst, als ook twee nieuwe vertalingen van vaderlandsche lettervoortbrengselen door den heer Clavereau, waarvan de heer van Alphen aan de Kamer aanprijzende hulde doet.

Vervolgens is de vergadering gescheiden tot Maandag, den 23 dezer, des namiddags te 1 uur.

AMSTERDAM den 2 November.

Naar men verneemt, is het h. exc. de ministers van binnenlandsche zaken, justitie en financiën, ofschoon erkennende, dat de aanwending van het middel van gijzeling, uit hoofde van de belangrijke kosten, waarmede 's Rijks schatkist zou worden bezwaard, niet wel ten aanzien van alle veroordeelingen kan worden toegepast, echter toegescheiden, dat er wel termen bestaan, om, met opzigt tot de veroordeelingen, ter zake van het *wederrechtelijk schoolhouden*, in het belang van het schoolwezen, een uitzondering te maken. Dienvolgens zijn de ambtenaren, welke in dezen betrokken zijn, met wijziging in zoo verre van de bestaande verordeningen, uitgenoodigd, om, met betrekking tot de vonnissen, houdende geldelijke veroordeelingen, *zonder gevangenisstraf*, ter zake van het onbevoegd geven van onderwijs, het middel van lijfswang aan te wenden, ook dan wanneer de veroordeelden ten eenenmale onvermogen mogten zijn.

In eenen kolenmijn bij Luik heeft dezer dagen eenen ontloffing plaats gehad van het onderaardsche, zoogenaamde *grison-vuur*, waardoor twaalf of vijftien personen het leven hebben verloren.

Van den 3den. Men schrijft ons uit 's Gravenhage, dat aan de leden der Kamer is rondgedeeld het navolgende verzoekschrift:

Aan de Edel Mogende Heeren,

De Heeren Staten-Generaal van het Koninkrijk der Nederlanden.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Een ontwerp van wet ter bevordering der belangen van den Landbouw is aan de beraadslagingen van U Edel Mogenden onderworpen, en al aanstaande, onder den schijn van den kwijnenden Landbouw te hulp te komen, wordt in de toelichtende memorie dier conceptwet met zoo vele woorden gezegd, dat »alleen de Akker- of Graanbouw gezegd moet en kan worden in eenen kwijnenden toestand te verkeeren».

De ondergeteekenden verneemen omtrent deze exceptionele explicatie de aandacht van U Edel Mogenden te moeten vestigen, alzo daaruit op te maken is, dat uit de bescheiden, bij het Gouvernement ontvangen, de Landbouw eene regens niet in eenen kwijnenden staat zich bevindt.

Zij verneemen wijders te mogen aanmerken, dat de Akker- of Graanbouw ook met den Zaadbouw, dat is, het Koolzaad, en ook in sommige streken met den Vlasbouw, in een naauw verband staat, en, er beurtelings op dezelfde akkers meest overal Koolzaad en Graan zoowel als Aardappelen geteeld wordende, toegegeven, dat eens de Graanprijzen verlies leverden, dan toch voorzeker de Koolzaad- en Aardappelenprijzen dat verlies wel hebben kunnen vergoeden. Het zij er verre van af, dat de ondergeteekenden betwisten willen, dat de tegenwoordige Graanprijzen aan den landbouwer, die *hooge pachten betalen moet*, nadeelen of verliesen doen ondervinden.

Maar zij kunnen het niet van zich verkrijgen, eenen maatregel toe te juichen, die onder eenen ingewikkelde en schoonschijnende voordragt een doel beoogt, hetwelk hetzelfde niet kan bereiken, en dat tevens in allen deelen noodlottig, zoo voor den Handel als voor den Landbouw zelve, zijn moet in deszelfs toepassing.

Niets ware gemakkelijker, dan eenen geanalyseerde wederlegging van de toelichtende Memorie, gegrond op ondervinding, vrij van veroordeel, ingewortel-

de begrippen of eigenbelang, aan U Edel Mogenden voor te leggen; zulks zoude evenwel het bestek te buiten gaan, dat wij vermeenen te moeten behouden.

De ondergeteekenden echter zien in de onderhavige voordragt en in de gezegde Memorie niets, dat den Landbouw kan helpen, veel dat den Graanhandel, zoowel de buitenlandsche als binnenlandsche, benevens de kleine scheepvaart kan benadeelen, ja te gronde doen gaan.

De lage Graanprijzen zijn hier te lande immers niet veroorzaakt door te groote toevloeden van buiten 'slands! In het jaar 1834 zijn te Amsterdam en te Rotterdam te zamen slechts ingevoerd uit zee: 13638 lasten Tarwe, 4757 lasten Rogge, 1845 lasten Gerst en 1957 lasten Haver.

En in de 9 eerste maanden van dit jaar: 4780 lasten Tarwe, 1317 lasten Rogge, 674 lasten Gerst en 134 lasten Haver; en wel zal niemand beweren, dat zulke aanvoeren eene voortdurende daling kunnen te weeg brengen.

Men zegt, er is geen uitvoer, alle landen zijn gesloten; het zij ons vergund dit te mogen tegenspreken; er is in dit jaar Rogge, Gerst en Haver naar de Oostzee, Haver naar Odessa, Tarwe naar Amerika, en nu dezer dagen zelfs naar Lissabon gescheept.

Wat meer is, zeer aanzienlijke partijen Gerst en Haver zijn dit jaar naar België verzonden. Ook zijn dien ten gevolge de voorraden van Graan verminderd.

De lage prijzen hebben dus andere oorzaken, dan de mededinging van vreemde invoeren, om deze in den aanvang van den winter, bij de onzekerheid van een' volgenden oogst, met een hooger regt te bezwaren, dat in vele gevallen aan een verbod van invoer gelijk staat. . . . dit is eene bedenking, die de ondergeteekenden niet kunnen nalaten, aan U Edel Mogenden te onderwerpen.

Maar zal het regt op het vreemd ingevoerd wordende Graan den landbouwer eenig voordeel aanbrengen, dan moet de prijs van het inlandsche stijgen kunnen; edoch wij hebben reeds aangetoond, dat er andere oorzaken van de lage prijzen zijn, dan de invoer der vreemde Graansoorten, en dus, praktikaal gesproken, zal er door de voorgedragene regten geene voor den landbouw gunstige rijing, althans geene duurzame, in de prijzen plaats kunnen hebben.

De maatregel zal dus te dien opzichte deszelfs doel niet treffen; maar wat meer is, in geval een goede oogst in Polen en in de Oostzee de houders aldaar noopte herwaarts Graan te zenden, zal men aldaar de prijzen in evenredigheid met ons regt zien dalen en aldus onze gewaande bescherming illusoir maken.

Het eenige nut, Edel Mogende Heeren! dat de maatregel hebben kan, is, dat, zoo door eene opvatting eens bij het bekrachtigen der voordragt de prijzen opgedreven werden, vele houders van duur gekochte Granen, zoo zij schielijk voordeel weten te trekken van de omstandigheid, nog tot redelijke prijzen zullen kunnen verkoopen. Dat er dezulken zijn, blijkt uit de Memorie; doch hoe meer er zich mogen opdoen, hoe kortstondiger dan ook die rijing zijn zal.

De loop der prijzen op al de markten hier te lande heeft zulks reeds sedert den 30 September te kennen gegeven.

De maatregel zal en kan dus den landbouwer niet tot hulp verstrekken.

Aan den anderen kant echter zal dezelve den Handel allernadeeligst zijn en dus ook weêrkeurig op den landbouwer nadeelig terug werken.

De ingewikkelde, en aan een bijkans onafgebroken contact met de administratiën onderworpen behandelingen, het geheel gemis van onderscheid tusschen dezelfde soorten van Tarwe, Rogge, enz., dat er gemaakt wordt, de gemakelijkheid, wij durven zelfs zeggen de uitlokking, door een zoo zeer verhoogd regt tot fraude, moeten den eerlijken Handelaar noodzaken, eenen Handel vaarwel te zeggen; die weleer tot de voornaamste van ons gezegend Vaderland behoorde, en dezelve over te laten aan dezulken, die, met de kunstgrepen der fraudes bekend, alle wettelijke bepalingen weten te ontduiken.

Uit een ander oogpunt nog is de onderwerpelijke wet zoo zeer nadeelig voor den Handel, uit hoofde dat, ten zij de prijzen in evenredigheid van het regt in de Oostzee dalen, de kleine scheepvaart, die reeds dit jaar door de zoo zeer verminderde toevoeren uit de Oostzee groote verliezen heeft ondergaan, niet alleen geene geheele graanladingsen zal aan te brengen hebben, maar zelfs geene, zoo als gewoonlijk, uit verschillende goederen zamengestelde ladingen anders, dan met opofferingen zal kunnen bekomen. De ondergeteekenden zouden kunnen uitweiden over de verschillende artikelen der Conceptwet, vooral met betrekking tot de regeling van den middelprijs en de bepalingen, die daarmede in verband staan, welke allen handel belemmeren, doordien in eene maand tijds geene ondernemingen, gegrond op bekende middelprijzen van de verloopene maand, ondernomen kunnen worden, alsoo dezelve aan de wisselvalligheid van eene volgende maand zijn onderworpen. Zij zouden op de premien en kwitantien van betaald inkomend regt als eene aanleiding tot fraude, immers tot eenen windhandel in die kwitantien, kunnen aanmerken. Maar zij willen deze bedenkingen niet te verre uitspreken en alleen maar bijvoegen, dat de schaalwijze belasting, van Engelschen oorsprong zijnde, door Frankrijk en onlangs door België nagevolgd en nu ook, alsof wij hulde deden aan zulke voorgangers, door ons wellicht aangenomen wordende, in Engeland door de meeste klassen der Maatschappij als een nadeelige en het fabriekwezen, dat hier te lande te regt wordt aangemoedigd, belemmerende maatregel beschouwd wordt.

De rondhorstige taal, door ons gevoerd, spruit voort uit de waarachtige overtuiging, welke ons bezielt, en wij durven hopen, dat dezelve door U Edel Mogenden met welwillendheid zal worden opgenomen, terwijl, hoe erkentelijk de ondergeteekenden ook zijn mogen voor de zorg, door het Gouvernement, ten behoeve van eene kwijnende nijverheid betoond, zij het zich tot pligt rekenen, de gronden aan U Edel Mogenden mede te deelen, op welke zij vermeenen, dat de Concept-wet niet alleen het doelwit zal missen, maar, uit den aard der zake, de nadeeligste en verderfelijke gevolgen hebben moet.

Ten slotte nemen de ondergeteekenden de vrijheid, aan U Edel Mogenden over te leggen afschriften der rekesten, door vele hunner ten dezen opzichte aan Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, in den loop van dit jaar, omtrent de onderhavige materie, ingeleverd.

De ondergeteekenden hebben de Eer, met ware hoogachting te zijn,
Edel Mogende Heeren!
AMSTERDAM, October 1835.

[Onderteekend door 52 der aanzienlijkste Commercie-Huizen dezer Stad.]

ZWOLLE den 4 November.

De Provinciale Commissie ter ondersteuning der ingezetenen in Overijssel, welke door de stormen en overstromingen van den 17 en 24 October 1834 schade geleden hebben, hebben dezer dagen verslag gedaan wegens het beheer van de aan hare zorg toevertrouwde gelden. Uit dit verslag blijkt, dat de opgegevene schade aan vee, hooi, zaadgewassen, aardappelen, gebouwen, meubelen, landerijen en andere voorwerpen bedraagt eene som van f 114,742 — 70; dat door de Commissie is ontvangen: van het Rijk, ter voorziening in de eerste behoeften, f 3000 — 00, en later eene tweede bijdrage van f 10,000 — 00, van particulieren f 1,112 — 34, terwijl de Provinciale kollekte heeft opgebracht f 2,745 — 39, zoodat het geheele bedrag der ingekomene gelden heeft bedragen eene som van f 16,857 — 73, welke som is uitgedeeld in levensmiddelen, hooi, stroo en geld aan 1000 huisgezinnen, waarvan de ingezetenen van Genemuiden hebben ontvangen f 1,132 — 20, die van Grafhorst f 612 — 00, van Hasselt f 233 — 70, van Kampen f 1,064 — 30, van Kamperveen f 1,803 — 43½, van Kuinre f 135 — 60, van Vollenhove (stad) f 4 — 96, van Vollenhove (ambt) f 2 — 00, van Wilsn af f 629 — 96½, van IJsselmuiden f 3,753 — 70, van Zalk en Veecaten f 1,350 — 00, van Zwolle f 1,521 — 00, van Zwollerkerkspels f 4,540 — 12, en van Dalfsen f 57 — 90.

GRONINGEN den 4 November.

Het Genootschap ter bevordering der Natuurkundige Wetenschappen hield heden avond eene zeer belangrijke vergadering. Na eene Bijdrage van het Honorair Lid Do. J. Brack, waarin deze menige nieuwe eigene waarnemingen mededeelde nopens de herstellingskracht bij vogelen en visschen en over de levenswijze van eenige insecten, was deze Vergadering hoofdzakelijk bestemd tot de voorstelling van de proeven met de Hydro-Oxygen-Microscoop van den heer L. B. van Oren, die de Leden met het grootste genoegen en de meeste belangstelling beschouwden. Bovendien werd het Genootschap op eene zeer aangename wijze verrast door de mededeeling van een werktuig, waarvan in de Letterbode eenig nader bericht zal worden gegeven, door de heeren S. Stratingh, Ex., en C. Becker tot stand gebracht, door hetwelk door middel van eenen kunstig aangebragten Elektromagnetischen stroom eene geregelde beweegkracht wordt daargesteld, blijkbaar doordien het geheele werktuig op raderen aangebragt, door zijne eigene kracht wordt voortgestuwd, en dus als tot een model en bewijs van de mogelijkheid van een Elektromagnetischen wagen dienen kan. Daar wij gelooven, dat tot nu toe nog niet eene zoodanige eenvoudige daargestelling van Elektromagnetische beweegkracht en bovendien eene zoo gelukkige toepassing van deze kracht op de voortstuwende beweging is daargesteld, zoo vermeenen wij verplicht te zijn door de mededeeling daarvan aan de waarde van deze proefneeming eenige hulde te doen, en het algemeen op het aanzijn van deze nieuwe natuurkracht aandachtig te maken.

— Wij zijn verzocht het volgende bericht te plaatsen:

Was Utrechts stad getuige van ondubbelzinnige blijken van eerbied en achting der studerende jeugd jegens hunne professoren, ook Groningens ingezetenen werden in den avond van den 3 November l.l. aangenaam verrast, daar door een gedeelte der studenten, en wel met name door die der medische faculteit, eene luisterrijke Serenade aan hunne door hen te regt zoo hooggeschatte professoren S. Stratingh, de la Faille en Sebastian werd gegeven. Een nieuw blijk dus, dat ook Gruno's studerende jongelingschap ware verdiensten hoogschat, hoe verre anders ook in het algemeen verwijderd van lage baatachtige vleijerij.

Een Ingezetene uit Groningen.

LEIDEN den 1 November. Vrijdag laatstleden is door den breedten kerkeraad der Hervormde gemeente alhier, uit de vorige week gemaakte twaalf- en zestallen van Predikanten, op welk laatste geplaatst waren: DD. van Heyst, te Gouda; Molster, te Leeuwarden; Ströve, te Dordrecht; Hofstede, te Gorinchem; Hoijer, te Zalt-Bommel, en Dermout, te Schidam, gemaakt het volgende drietal: DD. Hoijer, Ströve en Dermout.

Mengelwerk.

O'CONNEL, of DE GROOTE VOLKSMENNER.

(Vervolg van het artikel in het vorig Nummer.)

Nadat de Heer BULWER deze levendige teekening van het uiterlijk voorkomen en de geaardheid van O'CONNEL gegeven heeft, beschrijft hij de oprigting van het Roomsch-Katholijke Genootschap, ten jare 1812 in Dublin, waarvan het doel was, om op allerlei wijze de Vrijlating of Emancipatie der Iersche Roomsche gezinden te bevorderen, en waarin O'CONNEL de hoofdrol speelde. In die betrekking werd O'CONNEL, een jaar of drie later, door een' zekeren DEXTERRE, voorwichter der Protestant, op straat in de gemelde Hoofdstad van Ierland beleedigd. De Volksmenner daagde DEXTERRE des anderen daags ten strijde uit, en het gevecht had, naar Iersch gebruik, ten aanschouwen van eenige honderden toekijkers plaats. DEXTERRE werd doodelijk gewond en de Boeren, zegt de Heer BULWER: »wijzen tegenwoordig nog met een gevoel van trotsheid de plaats aan, waar hun Raadsman zijn' vijand ter neder velde. Nu, hun Raadsman heeft van zijne overwinning wel partij getrokken. Van dien tijd aan heeft hij steeds alle uitdagingen van de hand gewezen, zeggende, dat één man-slag hem genoeg was, en dat hij een' tweeden niet op zijn geweten wilde laden. Dacht eiken er zoo over, ras ware het. Duel, die barbaarsche gewoonte, buiten zwang. Maar voor een partijhoofd, als O'CONNEL, voor iemand, die onbekommerd schimp- en lastertaal uitbraakt, voor een' Spreker, die noch scheldwoorden, noch hoon tegen zijne vijanden ontziet, is die weigering zeker eene heerlijke uitvlugt, eene gemakkelijke borstwering, om er zich achter te verschanschen."

Omstreeks 1823 bekleedde O'CONNEL reeds de eerste plaats in de beruchte Vereniging of Associatie der Roomsch-Katholijken in Ierland, die in haren meest bloeienden staat uit drie duizend Leden bestond, welke door meer dan vijfmaal honderd duizend deelnemers benoemd waren, en geheel of voor een deel in Dublin geregelde zittingen hielden. Uit Vrijwillige Belastingen, waartoe in ieder kerspel Ontvangers aangesteld waren, verschaften men zich, ter instandhouding dezer Vereniging, de noodige gelden, en wees hem, die het wagen durfde zich aan het voldoen dier belastingen te onttrekken.

Hoogst belangrijk is het verslag, dat de Heer BULWER van deze reusachtige Vereniging, van haar doel, hare werkzaamheden en de door haar begezigde middelen ons aanbiedt. Het hoofdwit was aanvankelijk de Vrijlating of Emancipatie der Roomsche gezinden, en dit doel is dan ook, gelijk men weet, in 1829 werkelijk bereikt. De Roomsch-Katholijken hebben toen in Groot-Brittanje gelijke burgerregten met de Protestanten gekregen. De Heer BULWER vindt die Emancipatie billijk, en wij, als vrije Nederlanders, die onder eene Staatsregeling leven, welke geen onderscheid van Godsdienst kent en ieder een' gelooven laat, wat hij voor God en zijn geweten meent te kunnen verantwoorden, vinden zulks met hem. En zulks te meer nog in een gewest als Ierland, waarin twee of driemaal zooveel Roomsche gezinden als Protestanten zijn. Spreekt men van mogelijke gevaarlijke gevolgen voor Engeland-zelf? Bij hetgeen regt en billijk is moet men niet te angstig naar de gevolgen vragen. Ook zal hetgeen regt en billijk is, in de Staatskunde zoowel als in gewone burgerlijke zaken, op den langen duur tevens wel het verstandigste wezen. Wee echter in de negentiende eeuw iedere Gezindheid, die, na de gelijkheid van burgerlijke regten, waarop zij aanspraak mogt maken, in een' Staat verkregen te hebben, thans nog mag willen voortgaan, om de rust van zulk eenen Staat te storen, en die zich door geweld, list en Jezuitische kuipen niet op eene gelijke hoogte met hare Medeburgers, maar, in verwtaten trotschheid, boven dezelfde stellen wil!

Door de Emancipatie was O'CONNEL verkiesbaar in het Parlement, en men kan begrijpen, dat zijne duizenden van aanhangers hem daar schielijk in weten te brengen, en tevens, welk eene rol hij in hetzelfde spelen zoude. — Merkwaardig is hetgeen de Heer BULWER te dien aanzien van 's mans verbasende bedrijvigheid, zoo in als buiten het Huis der Gemeenten, verhaalt. Wij willen hier eenige zijner woorden aanvoeren. »O'CONNEL," zegt hij: »heeft thans twee verschillende rollen te vervullen. Hij moet de trouwe Volkstribuun van Ierland zijn, en tevens Lid van Engelslands Opperste Staats-Vergadering. Zoo ras is het Parlement niet afgelopen, of gij ziet hem Londen verlaten en naar Dublin snellen. Alles raakt bij zijne nadering in die, doorgaans anders sombere en verlatene Iersche hoofdstad in beweging, in gisting. Ook het overige gedeelte des Eilands wordt door een soortgelijk gevoel aangedaan; men verzamelt zich; men vormt klubs; O'CONNEL gaat van de eene klubs naar de andere; hij houdt aanspraken en redevoeringen; hij zet alle gemoederen in vuur en vlam; hij is in zijne werkzaamheid onvermoeid; hij bekreunt er zich niet aan om hetzelfde quizendmalen op één en denzelfden dag te herhalen. 's Morgens zal hij eene zamenkomst van loopliden te Dublin; op zijne welbespraaktheid vergasten; des avonds van dien eigen dag vindt gij hem eenige mijlen ver van de stad, te midden der boeren, der pachters en der smalle gemeente, die van alle hoeken des Eilands komen aansnellen, om den hooggeëerden Spreker te hooren. Wat later zit hij in deze of gene voorstad van Dublin aan tafel en kan naastwelijks het nageregt afwachten, om eene van die Staatskundige voor-de-vuist-aanspraken te houden, waarop de inwoners van Groot-Brittanje zoo verslingerd zijn. De scherping en inslag van al die sermoenen is Ierlands onafhankelijkheid, de losrukking van den Staatsknoop, die het aan Engeland vastnoert. Laat die Staatskundige echtscheiding maar plaats grijpen, zoo zweet hij, en alle kwalen zullen genezen zijn; de vrijwillige Uitgewekenen, die nu hunne schatten in andere gewesten gaan verspillen, zullen in Ierland terugkeeren; de Anglikaansche Kerk van Ierland zal in puin verzinken; Protestant en Katholijken zullen als broeders elkaander omhelzen; het geneesmiddel, goed voor alle ongemakken, zal gevonden wezen. — Zie daar de plegtige verzekeringen van den beruchten Volksmenner, verzekeringen, die hij telkens herhaalt, en die ook telkens door de uitkomst gelogenstraft worden; verzekeringen, die intusschen altijd de geestdrift der toehoorders en hun goed geloof opwekken. Gij moet O'CONNEL zijn toekomstig luilekkerland beschrijven en het tijdstip aankondigen hooren, waarop alle schijn en schaduw van verschil van meening in ééne en dezelfde algemeene volksmeening verdwijnen zal, het tijdstip, waarop de Ier, weêr zijn eigen meester geworden, den met vervloeking overladen Saks (*) zal dwingen, om de zeesing weêr over te steken en met zijne wetten, zijn geloof en zijne kluisers de vlugt te nemen. Gij moet hem aan die gemeenplaatsen alle overdrevene uitboezemingen van een' ingekankerden volksbaat, allerlei gekscherende, bijtende, lasterlijke toesprekingen, alles, wat de hartstogten der menigte kittelen kan, hooren paren. Niemand spaart hij, noch den Koning op denzelfs troon, noch den Protestantischen Alderman van Dublin, noch het bestuur der Whigs, noch den Onderkoning en de Staats-Secretarissen, die Ierland in toom moeten houden. In het tusschenverloop der Parlementsittingen gaan O'CONNEL en al de Volksberoorders van minder slag, die hem omstuwen, wijd en zijd bij volle stroomen al de gezegde smaad- en schimpredenen, al die karrikaturen, doorvlochten met brokken van verzen, ontleend aan THOMAS MOORE, en gestoofd met ophitsingen tot wraak, tot de slagting en den moord der Protestantische Geestelijkheid, uitstorten; smaadredenen en ophitsingen, helaas! die niet ijdel zijn, en waarvan het Iersche Graauw maar al te spoedig den zin vat en op eene misdadige wijze in praktijk brengt. Zoo lang de groote Volksmenner aanwezig is, bedaarft die gisting niet, en het jaargetijde der Staatskundige buien keert even geregeld in Ierland terug, als de oogst- of wintertijd. De braafste Burgers zien die volksopschudding met verdriet en walging aan, en meest altijd strekken eenige bloedige zamenbotsingen der Boeren en der Overheid tot een aanhangsel op het dolzinnige uitvaren van O'CONNEL."

Op de volgende wijze beschrijft nu de Heer BULWER O'CONNEL's gedragingen in het Parlement-zelve:

»Het Lagerhuis is weêr geopend; O'CONNEL keert op zijn' post terug. Zijne aanhangelingen volgen hem, en Dublin verzinkt weêr in deszelfs vroegere eenzaamheid en trage rust. De Raadsman des opstands verwisselt nu ijlings van gedaante; hij volgt een ander krijgsplan; hij weet, dat de intrekking der wet van 1800

(*) Waarom de Ieren en Bergschotten de Engelschen schimpenderwijze nog vaak Saks noemen, is in de vorige Courant uitgelegd.

op Ierland's vereeniging met Engeland door geene enkele partij in het Legerhuis begunstigd wordt; dat dit groote vraagstuk slechts eens in het jaar ter tafel komt, en dat, hoe plegtstatig en luidruchtig de redetwist over hetzelfde zij, alles toch op niets uitdraait. Hij herinnert zich, dat zelfs in 1834 zijn voorslag maar door negen en twintig Ieren en eenen Engelschman ondersteund is geworden. Hij weet maar al te goed, dat, beschouwd uit een oogpunt van handel en nijverheid, Ierland door dezelfde vereeniging met Engeland veel gewonnen, en dat het in een Staatkundig opzicht daarbij niets verloren heeft. Hij weet tevens, dat niets van geweld aan Engeland zulk eene gewichtige, zulk eene voor haar noodwendige verovering ontrukken zal; eene verovering, met wier verlies haar geheel bestaan gemoeid zou zijn. Onze Iersche Volksmenner houden zich derhalve niet een oorlog van schermutseling te vrede; hij vecht in den trant van een Spaanschen Guerillero; hij tart en sart het bestuur; hij steekt eene spaak in 't wiel van deszelfs beheer; hij dwarsboomt al de Staatkundige maatregelen, die tot Ierland betrekking hebben, de Bill der Iersche hervorming, de Bill der Manden, de Bill ter betingeling van oproer. In heel dien kreits is zijn invloed onmetig. Telkens, als men een punt wil aanroeren, dat tot het inwendig Staatsbestuur van Ierland betrekking heeft, tracht men boven alles te weten, hoe O'CONNEL er zich in houdt; welke partij hij kiezen zal; of hij voornemens is den maatregel met kracht en geweld tegen te gaan, denzelven voor te komen, of wel zich schijnbaar tegen denzelven te verzetten. Men poogt hem te winnen, en maagt men hierin, dan heeft er eene soort van kompromis en wapenstilstand plaats. O'CONNEL staat dan zijne bedreigingen en schimpredenen. De dertig of veertig Leden, over wier stemmen hij meester is, en die hem niet durven afvallen, uit vrees, dat zij niet weer zullen worden ingekoten, houden zich nu ook stil. Volhardt O'CONNEL in tegendeel in zijne vijandige gezindheid, dan is het worstelperk gespannen, en het Ministerie wordt met alle magt bestormd. Het hoofdwapentuig van den Ierschen Volksmenner zijn dan eindeloos lange, lompe, van veenijndruipende Redeverzingen, waarin alle vormen van beleefdheid, die men elkander in het Parlement anders bewijst, met voeten getreden worden. De heele sleep zijner aanhangelingen haauwt zijne taal na; het eene Iersche Parlementslied voor, het andere na, rijst op, schreeuwt, tiert, schimpt, lastert, dreigt, liegt met eene ongehoorde stoutheid. Het Huis der Gemeenten, op het laatst van dat rumoer waigend, haast los in kreten van toorn, en wil hun het zwijgen opleggen. Dan neemt O'CONNEL weer het woord. Zie, zegt hij; hoe Ierland behandeld wordt; zie, met welk eene minachting men naar deszelfs Woordvoerders luistert, en hoe dit Parlement van vreemdelingen de billijkste voorstellen mijner Landgenooten in de geboorte poogt te smoren! Den getuigt hij voor God en menschen tegen zulk een, op heeter daad plaats hebbend onrecht. Het verdrukte Ierland zal het hooren; het Iersche volk zal weten, met welk een' hoon men zijne Zaak gelastigden overlaadt. — Houd intusschen wel in het oog, dat een derde van den tijd der Beraadslagingen van het Britsche Parlement door de zaken van Ierland wordt weggenomen, van Ierland, dat, volgens onzen Volksmenner, zoo vermaande land!

Ziedaar een fiks tafereel, Lezer! een tafereel, vol kolibriet, van O'CONNEL's manier van handelen, zoo in als buiten het Parlement! De schildering is echter nog niet voltooid. De Heer BULWER heeft te nog méér uitgewerkt. Die verdere trekken echter zullen wij in een volgende Nummer van dit Mengelwerk geven. 't Is toch, vertrouwt men, aangenaam en nuttig tevens het werk van een' Man als den Heer BULWER te beschouwen, die eene pen als een penseel voert, en in dit stukje over O'CONNEL ons een voorbeeld van een' voor het onderwerp juist gepast stijl levert. THOMAS MOORE — opdat wij dit hier nog even aanstippen — uit wiens werken O'CONNEL telkens, gelijk de Heer BULWER zegt, deze en gene regelen aantrekt en er zijne Aanspraken tot het Volk mede opschikt, is een Iersche Dichter van onzen tijd, die zich door geheel Europa een' zeer grooten naam verworven en zich door een aantal voortbrengselen zijner Muse bekend gemaakt heeft. Van hem is onder anderen het Dichtstuk *the Loves of the Angels*, van hetwelk de welsprekende Leeraar der Doopsgezinden hier ter stede, de Heer SIJBRANDI, onder den wat versterkten Hollandschen titel van *De sal der Engelen*, eene nootvloegende vertaling heeft gegeven, waarop wij misschien later wel eens zullen terug komen (†).

B. H. LULOFS.

(†) Men vindt in dat Boekje ook eene Vertaling, vervaardigd door denzelfden Heer Sijsbrandi van een ander gedicht van Moore, *Paradise and the Peri* (de Peri en het Paradijs) ten titel voerende.

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Binnengekomen te Texel, den 31 Oct.: *W. J. Pronk, de Fr. Femmegina*, van Inverkeithing; den 1 Nov.: *Tamara D. Leuw, Stad en Lande, H. J. Hubert, de jonge Anna, en Joachim Fois, Dolphin*, alle drie van Drammen; en ter stede: *A. J. P. de Vries, de jonge Heer, van Petersburg naar Zeeham*. — *De Nieuw* den 20 Oct.: *Marin H. Poon, Geline, van Kragboer*. — Te Harlingen, den 1 Nov.: *L. J. W. de Herstelling, van Marum*. — Op de rivier van Bordeaux, den 24 Oct.: *Hendrik van Poon, Haverdinus, van Amsterdam*. — Te La Rochelle, den 25 Oct.: *Walter Gielis, Tietink, van Rotterdam*. — Te Liverpool, den 26 Oct.: *R. F. Tapp, Gesina, van Amsterdam*. — Te Gravesend, den 29 Oct.: *E. F. ten Cate, de 3 Vrienden, van Amsterdam*. — Te Shields, den 24 Oct.: *W. H. Kraen, de Fr. Helena, en H. M. Brakke, Hillegina*, beide van Amsterdam. — Te Bremerhaven, den 27 Oct.: *A. A. Wolkmutter, de Fr. Hillegina*, en den 31sten: *K. R. een Leuw, de 3 Gebroeders*, beide van Amsterdam. — Te Tonnigen, den 22 Oct.: *H. A. Oldenburger, Gerberdina, van Stettin naar Hamburg*; den 23sten: *L. H. de Jonge, de Fr. Hendrika, van Dantzig naar Harlingen*; *H. J. Haterwink, Armandus Harinus, en A. Haterwinkel, de jonge Gerrit*, beide van Konigsbergen naar de Zaan; *P. D. Douwes, Gerdrina, van Petersburg naar Rotterdam*; *G. E. te Velde, Margrietha, van Memel naar Dieppe*; *H. A. Jongelied, Anthonius, van Rostok naar Hull*; den 24sten: *J. J. Meijer, Febe, van Samsø naar Holland*; *H. Heeren, Catharina, van Hamburg naar Wismar*; den 25sten: *L. B. Fleuk, de jonge Fleuk, van Rotterdam naar Rostok*; den 26sten: *D. D. Kleijne, Meinsina, van Demmin naar de Zaan*; den 27sten: *J. B. de Groot, Margaretha Elisabeth, van Rostok naar Engeland*; den 28sten: *J. D. Hellens, Gertruida, van Konigsbergen naar Amsterdam*; *P. Daniels, de 3 Gebroeders, van Elbing naar Amsterdam*; *W. Hasebeck, der jonge Jacob, van Amsterdam naar Flensburg*. — Te Rendsburg, den 27 Oct.: *K. H. Meijer, de Morgenster, van Stettin naar Groningen*; *J. B. Muller, Catharina, van Holland naar de Oostzee*; *H. M. Hendriks, de Fr. Annegina, van Dantzig naar Amsterdam*; *H. A. Nijgers, Anna Catharina, van Dantzig naar Hull*; den 28sten: *R. W. Vos, de Frode, van Hamburg naar Konigsbergen*; den 29sten: *J. Luyken, Catharina, van Amsterdam naar Stettin*; *A. T. Stijfens, de Fr. Margaretha van Amsterdam naar Riga*. — Te Bergen, den 26 Sept. (d. den 9 Oct.), onder anderen: *J. H. Kuiper, Webbia, van Rotterdam*. — Te Harlingen, den 24 Oct.: *K. J. Pronk, Roelina, van Hamburg*. — Vertrokken van Harlingen, den 21 Oct.: *Barent Roslofs een Wyk, de jonge Barent, naar Suriname*; *Geert Barents Heijer, de Vrienden, naar Bayonne*; *H. K. de Groot, Mercurius, naar Newcastle*. — Uit het Vlie, den 23 Oct.: *H. G. Sep, Jantina Annegina, naar Newcastle*; *Roelf P. Dik, Agatha, naar Konigsbergen*; *Abraham K. de Groot, Jacoba, naar Dantzig*. — Van Maasvluis, den 1 Nov.: *H. R. Legger, Martha Catharina, naar Nantes*. — Van Gravesend, den 28 Oct.: *A. K. Braam, de Fr. Femmegina, naar Amsterdam*. — Van Hull, den 21 Oct.: *H. D. Klatter, het Vertrouwen, naar Newcastle*. — Van Bergen, van den 26 Sept. tot den 9 Oct., onder anderen: *H. G. Mulder, de Jufferow Berendina Sophia, naar Dordrecht*; *J. G. Juijter, de Fr. Catharina, naar Amsterdam*. — Van Pillau, den 21 Oct.: *I. J. J. de Fr. Antje, naar Zaandam*; den 24sten: *R. K. de Jonge, Knelina Guelina, naar Amsterdam*. — Den 25 passato is te Bourdeaux gearriveerd kapit. *H. H. Schellens*, voerende het kofschip *de Jufferow Hendrika*, komende van Dantzig, beladen met staven hout. — Volgens berigt, zoude kapit. *E. P. Brons*, met het kofschip *Maria Anna*, ongeveer halfweg September te Suriname zijn gearriveerd, en dacht hij tegen het einde van October weder gereed te worden, om van daar te vertrekken, gedieneerd naar Amsterdam. — Den 2 November is kapit. *D. G. Schuur*, met het kofschip *Agatha*, te Harlingen gearriveerd, komende van Flekkjörd, in Noorwegen.

De ondergeteekenden betuigen den opregtsten dank voor de ondersteuning, ten behoeve der ongelukkigen van den brand, op den 3 September j.l., in het ambt Vollenhove:

Van N. N. 5—00.
Van A. B. 10—00.
Volgens vroegere opgaven 120—15.
Totaal 135—15.

Groningen den 6 Nov. 1835. E. DE BONE & ZONEN.

Sedert de laatste opgaaf is met hartelijke dankzegging door *J. Martinet Kuyper* voor Schiermonnikoog ontvangen:

Van N. N.	4—00.	Van N. N. een Goudstukje	5—00.
Van N. N.	2—00.	Van een Leesgezelschap	
Van N. N.	6—00.	ten zinspreuk hebbende:	
Van N. N.	8—00.	door <i>Leeslust</i> , enz.	20—00.
Van N. N. een Goudstukje	10—00.	Van W. een Goudstukje	10—00.
Van V. S. M. O. een dito	5—00.		
		Totaal	70—00.

Met dankbare hulde aan bekende en onbekende gever, zijn door *E. T. Roskes*, voor het engelinkige Schiermonnikoog, de volgende bijdragen ontvangen:

Van S.	2—00.	Van N. N.	5—00.
Van N. N.	1—00.	Van S. S.	2—00.
Van N. N. te G.	20—00.	Van N. N.	5—00.
Van S.	2—00.	Van N. N.	10—00.
Van T.	5—00.	Van Wedw. H.	15—00.
Van S.	5—00.	Van N. N.	1—00.
Van denzelfden	2—00.	Van V. G.	3—50.
Van O.	3—15.	Van N. N.	10—00.
Van E.	3—00.		
		Totaal	95—75.

H. Ansingh, Sr., heeft ontvangen voor de behoeftige weduwen en weesen op het Eiland Schiermonnikoog de volgende liefdegiften van weldadige menschen vrienden:

Van N. N.	2—00.	Van N. N.	1—00.
Van N. N.	2—00.	Van N. N.	2—00.
Van N. N.	10—00.	Van N. N.	1—50.
Van N. N.	3—00.	Van N. N.	15—00.
Van N. N.	2—00.		
		Totaal	38—50.

Ten behoeve van de behoeftigen op het Eiland Schiermonnikoog is aan het Bureau dezer Courant ontvangen:

Den 3 Nov. van N. N. een gouden Vijfgulden. 5—00.
Den 3 Nov. van T. een coupon, no. 152. 4—95.

Bedrag der vorige ontvangst 9—95.
Totaal 112—55.

KOMMISSARISSEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTEGIGEN te Groningen, noodigen hunne gebede en milddadige Stadgenooten, even als in vorige jaren, uit, om door ruime Inteeskeningen hunne nuttige Inrigting te willen ondersteunen, en achten het onnoodig, dezelve door eenige drangredenen van te prijzen. Zij zullen door het rondzenden van Inteeskeningsbiljetten gelegenheid verschaffen tot deelneming, en voorspellen zich den besten uitlag op hunne liefdadige pogingen.

GRONINGEN den 4 November 1835.

J. E. W. VAN GESSELER.	G. CREMERS.
J. MUNNIKS.	C. M. VAN BOLHUIS BOITSEMA.
G. VAN CALCAR, Jr.	A. VAN BERCHUYS.
J. VAN TROJEN.	J. OOMKENS.
S. STRATINGH, Ez.	J. H. JAPPE.
H. NIENHUIS.	A. ZEPER.

OPENLIJKE VERGADERING van het DEPARTEMENT GRONINGEN der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, op Maandag, den 16 November 1835, des avonds te 6 uren, in de Concertzaal. — Redeveroering. — Bijdrage.

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

* * Heden verloorste door Gods goedheid van eene welgeschapene DOCHTER ALIDA BREEHA HULSWA, geliefde Huisvrouw van **S. H. SIJPKENS**, Predikant, den 28 October 1835. Deze diene tot kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

* * Heden verloorste voorspoedig van eenen ZOON A. F. ZIJKER, geliefde Echtgenoot van **H. J. BALLEWIS**.

OOSTWOONDER-HAMER den 28 October 1835.

* * Heden verloorste van eene DOCHTER A. EKKEMA, Echtgenoot van Doctor N. BLEEKER, ZOON.

HOOGESAND den 1 November 1835.

* * Heden beviel van eenen ZOON M. MATHESER, geliefde Echtgenoot van **H. DE VRIES**, Schryfwerker in de Oude Ebbingestraat. Vrienden en Bekenden gelieven deze voor eene algemeene bekendmaking aan te nemen.

* * Mijne geliefde Echtgenoots Z. C. M. HONKZEMA beviel heden morgen van eene DOCHTER.

GRONINGEN den 3 November 1835.

* * Getrouwd: **R. J. VAN DER VEEN** met **ANKE J. WATTEMA**.

LUTTREAST den 1 November 1835.

* * Getrouwd: **B. E. ROST**, van Oosterwilde in Friesland, en **MARIA KORTRIJK**, van Groningen.

GRONINGEN den 5 November 1835.

* * Getrouwd: **K. O. DE WAARD**, van Breda, en **J. BOERMA**, van Groningen.

GRONINGEN den 5 November 1835.

* * Op den 29 October, des morgens omstreeks 2 uren, overleed op het Zand, ten Huize van de Wedw. M. H. UBBENS, onze waarde en dierbare Broeder **TJAPKO MEERTENS**, in den ouderdom van bijna 70 jaren. Namens de overige Familie.

* * Heden nacht overleed mijne geliefde Echtgenoot **SASKA EBBENS**, in den gezegenden ouderdom van zesentachtig jaren en acht maanden, nadat wij ruim vijftien jaren in een' gelukkigen echt te zamen mogten leven.

GRONINGEN den 31 October 1835.

* * Heden, overleed tot onze droefheid ons jongste Zoonje **ANTONIUS WARNERUS**, nog geen drierivierde jaar oud.

GRONINGEN den 4 November 1835.

N. T. WREESMAN, **J. M. WREESMAN**, geb. **REIJNDERS**.

RABAIS EXTRAORDINAIRE ET REEL de 10 a 90 pCt. **SUR LE COURS HABITUEL.** **LIVRES FRANÇAIS, ET PAPIERS DE POSTE, ANGLAIS ET AUTRES.** **F. CANONGETTE**, Libraire à Amsterdam, a l'honneur d'informer M^{rs} les Amateurs de Livres Français et autres, qu'il vient de débiter en cette ville, Hôtel des Vapen der Zeven Provinciën, chez **H. VAN DER LAAN**, aan de Groote Markt, **UNE GRANDE ET BELLE PARTIE DE PAPIERS DE POSTE VÉLIN SUPERFINS** français et anglais; parmi lesquels il y en a de 450 bonnes f 3—75, f 4—00 et au-dessus en format in 4to par rams de 450 bonnes

